

Evangelhia zilei de marți: A descoperi neghina din lume și din inima noastră

Comentariu la Evangelhia de marți din a 17-a săptămână a timpului de peste an: „Neghina sunt fiii celui Rău. Dușmanul care a semănat-o este diavolul”. Dacă Dumnezeu îngăduie să fim ispitiți, atât pe plan personal, cât și social, o face pentru ca să creștem în practicarea virtuților.

Evangelhie (Mt 13, 36-43)

Atunci, lăsând mulțimile, a venit în casă, iar discipolii au venit la el și i-au spus: „Explică-ne parabola neghinei din ogor”.

El a răspuns: „Cel care seamănă sămânța bună este Fiul Omului. Ogorul este lumea, sămânța cea bună sunt fiii împărăției. Neghina sunt fiii Celui Rău. Dușmanul care a semănat-o este diavolul. Secerișul este sfârșitul lumii, iar secerătorii sunt îngerii. Deci, așa cum se adună neghina și se arde în foc, tot așa va fi la sfârșitul lumii. Fiul Omului îi va trimite pe îngerii săi, iar ei vor aduna din împărăția lui toate scandalurile și pe cei care săvârșesc nelegiuirea și-i vor arunca în cuptorul cu foc. Acolo va fi plânset și scrâșnirea dinților. Atunci cei dreți vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor. Cine are urechi, să asculte!”

Comentariu la Evanghelie

Pentru a înțelege bine evanghelia de astăzi, cu explicația Domnului despre parabola neghinei, este fără îndoială necesar să citim mai întâi textul complet, adică versetele 24–30 din același capitol al Sfântului Matei, pe care le-am citit sâmbăta trecută. Acea lectură ne lămurește originea neghinei: cel care a semănat-o a fost un dușman al proprietarului ogorului.

Aceasta explică și surprinderea servitorilor care, într-o bună zi, au descoperit ogorul de grâu acoperit cu această plantă dăunătoare. Trebuie spus că, în primele săptămâni, cele două plante – grâul și neghina – seamănă foarte mult între ele, până acolo încât este foarte greu să le deosebești. De aceea, Domnul le sfătuiește să aștepte până la seceriș, pentru a nu smulge din greșeală grâul bun.

Domnul spune că ogorul este lumea și dușmanul este diavolul. Fără a cădea în pesimism, putem afirma că acest lucru îl constatăm practic zilnic în majoritatea țărilor. Însă această explicație nu exclude o alta, ceva mai personală, în care ogorul este sufletul nostru. Dumnezeu seamănă în el harul Său, așa cum am văzut ieri, iar diavolul – neghina, dorințele rele.

Ce este de făcut? În plan personal, este fără îndoială indispensabil să reacționăm cât mai curând, fără a aștepta sfârșitul timpurilor. Asta presupune una dintre practicile de pietate trăite mereu în Biserică: examinarea conștiinței. Care este obiectul ei? Atât aspectele personale, cât și responsabilitatea noastră față de mersul lucrurilor în lumea în care trăim.

Care ar putea fi propunerea concretă? Poate să fim mai vigilenți, pentru că una dintre cauzele

abundenței de neghină este lenea
oamenilor. Sfântul Josemaría ne
spune într-una dintre omiliile sale:
„Trandavie tristă, acel somn!” (*E*
Cristos care trece, nr. 123).

Alphonse Vidal // Unsplash

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-marti-a-descoperi-
neghina-din-lume-si-din-inima-noastra/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-marti-a-descoperi-neghina-din-lume-si-din-inima-noastra/)
(03.03.2026)